

HAAGSE 'RUST EN VREUGD'

▲ Eigenaren van een volkstuin herkennen de perikelen uit Rust en Vreugd. Achter v.l.n.r. Dicky, Douwe en Anna. Op de voorgrond Floor met haar hond Benji. FOTO'S FRANK JANSEN

'Word niet vrolijk van onkruid van de burens onder mijn heg'

Commentaar op een te hoge heg. Het slakkenbeleid. Dat een volkstuin niet alleen maar een idyllisch plekje is, weten kijkers van de komische dramaserie 'Rust en Vreugd'. Tuinbezitters op het volkstuintencomplex van de Amateur Tuinders Vereniging Looiaan kunnen er over meepraten.

Robbie Peters

In kantine 'Het Trefpunt' van de tuindersvereniging in Den Haag zit een groepje tuinders aan de koffie. Douwe - manusje van alles - en zijn vrouw Dicky (beiden 77) horen bij het meubilair. „Ik heb al ruim veertig jaar een tuin”, vertelt Douwe. „Kom hier elke dag. Er is altijd wel wat te doen.” Anna (70) onderhoudt een siertuin. „Met wat krompen sla en andijvie. En vier tuinkabouters, voor de gezelligheid.”

Ze kwam 25 jaar geleden voor het eerst. „Ik woonde twee hoog en zat regelmatig op de stoep in het zonnetje. Tot een buurman zei: 'Jij moet lekker een volkstuin nemen.' Was een goed idee. Ik kom zelfs in de winter. Kachelteje aan, boekje erbij.”

Het tv-programma *Rust en Vreugd* is een grote hit. De serie over het reilen en zeilen op een

volkstuintencomplex trekt elke zondag zo'n anderhalf miljoen kijkers. Dit weekeinde wordt de laatste aflevering uitgezonden.

Emma

De tv-serie draait om Emma, een dame uit de stad die de wens van haar plotseling overleden man inwilligt, door de aan hem toegewezen volkstuin te accepteren. Hoewel ze niet van tuinieren houdt, vindt ze al snel haar draai. Wel komt ze in aanvaring met voorzitter Van Velzen, een man van de oude stempel. „Wij houden hier van mooie, nette tuinen”, zegt hij streng.

Floor (38) is groot fan van het programma. Zelf kwam ze vier jaar geleden als nieuweling bij ATV Looiaan. „Ik nam een tuin over die verwaarloosd was. Ik heb best wat gesnoeid, maar ook een hoop zo gelaten. Daar krijg ik regelmatig commentaar over.” Douwe legt uit

▲ Uiteraard staan er ook bij Volkstuinvereniging Looiaan tuinkabouters.

waar dat vandaan komt. „Kijk, de nieuwe generatie is anders. Die doen aan zogeheten 'permacultuur'. Die laten de natuur haar gang gaan. Maar er is een groot verschil tussen een wilde tuin en een ver-wil-der-de tuin. Het mag wel wat verzorgder.”

Floor is het daar niet mee eens. „Als ik dit nou mooi vind en ik val niemand lastig, laat mij dan lekker.” „Nou”, besluit Douwe, „als het onkruid van de burens onder mijn heg doorkomt, word ik daar niet vrolijk van.”

De volkstuin is in trek, niet alleen op televisie. De stukjes gemeentegrond aan het spoor langs

de Schenkade zijn gewild. „We hebben zelfs de wachtlijst gesloten”, zegt Douwe. „Tien jaar geleden moesten we leuren met leegstaande tuinen, maar sinds corona is dat veranderd. Mensen willen naar buiten.” Floor beaamt dat. „Ik kan waarschijnlijk nooit een huis met een tuin kopen. Dus voor 600 euro per jaar is dit ideaal.”

Nieuwe generatie

Anna ziet de nieuwe generatie graag komen. „Vroeger zag je alleen maar oudjes met moestuinen. Die aten van de tuin. Nu krijg je steeds meer jonge gezinnen. Leuk, een beetje leven in de brouwerij.”

Voorzitter Van Velzen maakt zich in 'Rust en Vreugd' vooral zorgen over de individualisering. „Zonder gemeenschapszin gaat de tuin naar de gallemiezen”, stelt hij.

De Haagse voorzitter Jasmijn van den Beukel (33) herkent zichzelf niet in Van Velzen - 'alsjeblief niet zelfs' - maar deelt wel zijn zorg. „Een oudgediende kwam laatst klagen over 'yuppen met koptelefoons, die hier alleen maar voor zichzelf komen'. Nou wil ik niet die zeikerd zijn die mensen dwingt om kantinedienst te draaien, maar ik begrijp hem wel.”

Grootste twistpunt in de serie is de rol van het bestuur, dat wel heel erg zijn stempel drukt met regels en statuten. Dicky ziet gelijkenissen. „Douwe en ik zijn heel netjes. Toch kregen we ineens een brief van het vorige bestuur. De tuincontrole-commissie had gezien dat onze heg te hoog was en dat ons hekje op slot zat. Mocht niet. Toen werd ik zo link. We werken ons rot in die tuin en dan komen ze met zoiets stoms.”

Als het aan de nieuwe voorzitter Jasmijn ligt zijn dat soort akkefietjes verleden tijd. „Ik heb echt de ambitie om er samen iets van te maken, als vereniging. Klinkt misschien zwaar, maar in deze tijd van ellende moeten we het hier juist gezellig maken.”